

καὶ ἑμίλια γῆς, ὅπου εὐρίσκονται ποταμοὶ καὶ πηγαὶ
λειμῶνες· καὶ βόσκουσι διάφορα ζῶα· οὐχ' ἦτιον δὲ
ἀξιολόγητον φαίνεται εἰς πάντας καὶ τὸ ἐντὸς αὐτοῦ
κείμενον ἀγροτικὸν παλάτιον· ἐπειδὴ κατεσκευάσθη
μὲν ἐξωτερικῶς δόκλῃρον διὰ καλαμῶν, ἐσωτερικῶς
ὅμως ὑπάρχει κατὰ χρυσον καὶ διὰ πλήθους ζωγρα
φημάτων καταγλαυζόμενον· ἀλλὰ καὶ ἡ ὁροσὴ αὐτοῦ
ἐκ τῆς αὐτῆς ὕλης συμπεπλεγμένη κατεχρίσθη τοσοῦ
τον στερεῶς, ὥστε οὐδ' αὖτις διαχωρεῖ τὸ ὕδωρ· οἱ
καλαμοὶ δὲ αὐτοὶ ἔχουσι πάχος μὲν τρεῖς παλαιστῶς,
μῆκος δὲ δέκα ὥς δεκαπέντε βήματα ὅλος δὲ ὁ οἶκος οὗ
τος στήριζεται ὑπὸ διακοσίων μεταξωτῶν σχοινίων, καὶ
διαμίνει τρεῖς μόνον μῆτας, τὸν Ἰούνιον, Ἰούλιον καὶ
Αὐγουστον, ὅτε κατοικεῖ ὁ Χάνης, διότι τὰ χειμερινὰ
ἀνάκτορα κεῖνται εἰς τὴν πρωτεύουσιν Cambalu, ὅπου
διατρίβει τρεῖς μόνον μῆτας Δεκέμβριον, Ἰαννουάριον
καὶ Φεβρουάριον.

Ἄλλ' ἀπὸ πότου καιροῦ ἤδη ὁδοιποροῦμεν καὶ ἀκα
ταπύστως περιηγοῦμεθα! πόσα δὲν, πόσας κοιλιάδας
καὶ ἐρήμους, πόσους δὲ ποταμοὺς διήλθομεν! πόσοι
λαοὶ νομάδες καὶ φθοροποιοί, ἄλλοι δὲ πολιτισμένοι
ἔμποροι καὶ βιομήχανοι καὶ πολεμικοί! πότα στρα
τόπιδ' αὖ καὶ ἐθίμα ποικίλα καὶ θρησκευτά εἶδομεν
καὶ γλώσσας ἡκούσαμεν παραδόξους! Ἡ δ' ἡγήσις αὕτη
τόσων παραδόξων φαίνεται ὡς γέφυρα συνάπτουσα
τοὺς μυθώδεις ἐκείνους τόπους μετὰ τῶν ἡμετέρων,
καὶ τὸ παρελθὸν τότεν ἐθνῶν μετὰ τοῦ ἐνεστώτος τῆς
Ῥώας ἡρῶν ὑπάρχειας.

Ἄλλ' ἀμένουσιν ἔτι καὶ ἄλλα πολλὰ νὰ περιεργα
σθῶμεν καὶ νὰ μάθωμεν. Ἐμπροσθεν τῶν μαγικῶν ἀνα
κτόρων τοῦ μεγάλου Χάν, λέγει ὁ περιηγητὴς ἡμῶν,
ὑπάρχει μέγας τετράγωνος τοίχος ἐνὸς μιλίου· καθ'
ἐκάστην πλευρὰν ἔχει πάχος μὲν ὀκτωδέκατατον, ὕψος
δὲ ὡς δέκα βήματα, στεφανοῦται δὲ ἀπὸ ἐπάλξεως
καθ' ὅλην τοὺν περιφέρειαν· εἰς ἐκάστην τῶν τεσσά
ρων γωνιῶν ὑπάρχει μέγα παλάτιον κορυφώτατον.
ὅπου κεῖνται ἀποτεταμιευμένα τὰ φάλαρα καὶ ἄλλα
σκεύη τοῦ αὐτάρχου, κατὰ δὲ τὸ μέσον τῶν πλευρῶν
ἐγγείρειται πάλιν ἄλλο παλάτιον, ὥστε συμπληροῦνται
τὰ πάντα ὀκτώ· περίεργον δὲ ὅτι ἐντὸς ἐκαστοῦ αὐ
τῶν εὐρίσκεται ἐν μόνον εἶδος πραγμάτων δηλ. ἡ τόξα,
ἡ ἐρίππια κτλ. πρὸς νότον δὲ τοῦ προκειμένου τοίχου
ὑπάρχουσι πέντε πύλαι, ἐξ ὧν ἡ μεσαία οὐδέποτε ἀνοί
γεται εἰμὴ ὅταν ὁ μέγας Χάν ἐμβαίνει, ἡ ἐκδίκην.
Ἐντὸς δὲ πάλιν αὐτοῦ τοῦ τοίχου κεῖται ἕτερος ἔχων
πλειότερον μῆκος, ἢ πλάτος· καὶ αὐτόθι δὲ φαινεται
ἕτερα ὀκτὼ καλὰτια καὶ πέντε ὁμοίως πύλαι πρὸς
νότον. Ἐν μέσῳ δὲ αὐτῶν πάντων ὑψοῦται τὸ κυρίως
λεγόμενον ἀνακτορικὸν ἰνδικαίτημα, ἡ τὸ μέγαρον τοῦ
Μονάρχου. Οὐδέποτε εἶδον ἄλλο ὅμοιον κατὰ τὸ μέ
γεθος· ὑπάρχει δὲ μονόροφον· ἀλλὰ τὸ φάνωμα αὐτοῦ
ὑψοῦται πολὺ, οἱ δὲ τοῖχοι τῶν θαλάμων καὶ τῶν αἰ
θουσῶν, καθὼς καὶ αὐτὸ, καταστίλθουσιν ὑπὸ χρυσοῦ
καὶ ἀργύρου, φέρουσι δὲ πολυειδεῖς γραφὰς δρακόντων
καὶ ζῶων ἄλλων καὶ πτηνῶν καὶ ἰσπῶν. Ἡ πρώτη
αἶθουσα ἔχει τοιαύτας διαστάσεις ὥστε δύναται νὰ
περιλάβῃ παρακαθημένους εἰς δειπνον ἐξακισχιλίου
ἀνθρώπους. Δύσκολον νὰ ἀπαριθμῶμαι τὰ δωμάτια

ἀδύνατον δὲ νομίζω νὰ οἰκοδομηθῇ καὶ νὰ εὐτρα
γαφυρότερον τοιοῦτο κτίριον· ἀλλὰ καὶ ἡ σκεπὴ καὶ
κατὰ μέρος ποικίλα χρώματα, ὅλον τὸ ἐρυθρὸν καὶ
νοῦν καὶ πράσινον καὶ κίτρινον, τὰ ὅποια λαμβάνουσι
κρᾶν διὰ τὴν στιλπνότητα ὡς κρυστάλλος. Με
τὰ τῶν τοίχων ὑπάρχουσιν ἐκτεταμέναι πεδύλα
ρουσαι ὑψηλότερα δένδρα, ἐν μέσῳ τῶν ὁποίων εἰ
σὶν διάφορα ζῶα, ὅσων ἡ λευκὴ ἔλαρος, ἡ μοσχολο
δόρκων, ὁ δακτύκος· καὶ ἄλλα τοιαῦτα, ἐκ τῶν
τῶν δῶν, ὅθεν διαβαίνουσιν οἱ ἄνθρωποι καὶ
ῤῥᾶν δὲ καὶ δυσμάς ἐκτείνονται μεγίστη λίμνη ἡ
παντοδαπῶν ἰχθύων εἶδη, μέγας δὲ ποταμὸς
χεταὶ καὶ ἐξέρχεται αὐτόθεν μὴ παραστῆσαι
αὐτοῦς εἰς τὸ βέσμα. Πρὸς ἄρκτον δὲ ὡς εἰς
βόλῃν φαίνεται βουνὸν ἑκατὸν μὲν βήματων τὸ
ἐπείκεινα δὲ τοῦ μιλίου ἔχων περίμετρον, κατὰ
ἀειθαλῶν θάμνων καὶ δένδρων· ἐπὶ τῆς κορυφῆς
αὐτοῦ ὑψοῦται ἄλλο παλάτιον πράσινον κατὰ
χρῶμα, διαφερόντως δὲ ἀξιολόγητον· πλησίον δὲ
παλατίου τούτου κεῖται καὶ ἕτερον ἐξιδιαιτε
ρὸν υἱὸν τοῦ μονάρχου. Ἡ πόλις αὕτη Calai
συσταρεῖται πάντα τὰ θαυμάσια ταῦτα, ἐν
μιλίῳ περιφέρειαν, ἀλλ' εἰς τετράγωνον σχή
ματι· τῆς σύγκεινται ἐξ ὁπτῶν πλίνθων ἔχον
πάχος μὲν δέκα βήματων, ὕψος δὲ εἴκοσι πεν
τηκροστῶτα καὶ λευκόχροα· ἔχει δὲ ὡς δέκα πύ
λαι· ἐκαστὴν δὲ αὐτῶν ὑψοῦται ὑπερμέγεθες καὶ ἐκ
στατον μέγαρον, ὥστε καθ' ἐκάστην πλευρὰν τῶν
ἔχων ὑπάρχουσι τρεῖς πύλαι, καὶ πέντε παλάτια
καὶ αἱ γωνίαι φέρουσιν ἅν' ἓν· πάντα δὲ ταῦτα
ἔχουσι κατὰ τὴν εὐρυχωρίαν τῶν αἰθουσῶν, καὶ
ταῖς ἀπόθετα τὰ ὅπλα τῶν φρουράρχων καὶ τῶν
ἀλ' ὁδοὶ τῆς πόλεως ἐκτείνονται εὐθύταται, ἀπὸ
ἄκρου εἰς ἄκρον βλέπει ὁ θεατὴς καθαρῶς τὰ
εὐρίσκοντα· δὲ πλῆθος ἄλλων παλατίων κίσεων
καὶ οἰκῶν ἱερωτικῶν. Ἐν μέσῳ δὲ τῆς πόλεως
ἄλλο παλάτιον φέρον ὑπερύψηλον κώδιον ἡ
τὴν νύκτα. Οὐδεὶς τολμᾷ νὰ περιέλθῃ τὴν πόλιν
ἡχίτῃ τρεῖς ὁ κώδιον αὐτοῦ, ἐκτὸς μόνον ἀπὸ
νὰ βοηθῇ τῇ ὠδίνουσιν γυναῖκα, ἡ νοσοῦντα δὲ
ἀλλὰ καὶ τότε οἱ πορευόμενοι φωταγωγοὺς
φρανοῦ, ἐκάστη δὲ πύλη φυλάττεται ὑπὸ χιλιῶ
ν τιωτῶν. Καθόλου δὲ εἰπεῖν ἐντὸς τῆς πόλεως
ὑπάρχει τοσοῦτος ἀριθμὸς οἰκιῶν, περιπε
σοῦτον πλῆθος ἀνθρώπων, καθὼς καὶ εἰς τὰ
προάστεια, ὥστε ἀδύνατον νὰ παραστήσῃ τὴν
τὴν ἀλήθειαν τῶν πραγμάτων.

Οὐδεὶς νεκρὸς θάπτεται ἐντὸς τῆς πόλεως·
ἀποθανὼν τυχὸν εἰδωλοκλήτης, φέρεται εἰς
κασιμένον ἐξω τῶν πρακτείων, οἱ δὲ ἄλλοι ἐν
ζονται πέραν τούτων. Οὐδεμία προτέτι αἰσθη
παλλυκευομένη καὶ μαχλὰς γυνὴ διαμίνει ἐν
ἐντροπρεποῦς καὶ εὐδαίμονος ταύτης πόλεως
ἄπασαι αἱ τοιαῦται μέχρις εἴκοσι χιλιάδων
ταὶ ἀπρωκισμένοι εἰς τὰ προάστεια (1).

(1) Καθὼς σχεδὸν εἰς τὴν Πρωσσικὴν